

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTEREN

3. december 2014

Besvarelse af spørgsmål 53 alm. del stillet af Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget den 5. november 2014 efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

ERHVERVS- OG
VÆKSTMINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes redegøre for, hvorvidt reglerne om registrering af bankkunder – med det formål at bekæmpe økonomisk kriminalitet og hvidvaskning – nødvendiggør registrering af bestyrelsesmedlemmer også i mindre foreninger, og om ministeriet har overvejet at fastsætte en nedre grænse for registrering, når der er tale om små foreninger med lille omsætning.

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
EAN nr. 5798000026001
evm@evm.dk
www.evm.dk

Svar:

Det er et grundlæggende krav i hvidvaskloven, at de forpligtede virksomheder, herunder pengeinstitutter, skal have kendskab til sine kunder. Dette betyder, at et pengeinstitut skal identificere og legitimere kunden uanset, om denne er en privat person, virksomhed eller forening.

For foreninger gælder, at legitimationen skal omfatte foreningens navn, adresse og CVR-nr. eller anden lignende identifikation, hvis foreningen ikke har et sådant nummer. Derudover skal foreningens ejer- og kontrolstrukturer klarlægges.

Der fremgår hverken af hvidvaskloven eller af Finanstilsynets vejledning til loven noget direkte krav om identifikation eller legitimation af foreningens bestyrelsesmedlemmer. Derimod gælder et generelt krav om, at pengeinstituttet skal sikre sig, at den eller de personer, der handler på foreningens vegne, er berettiget dertil.

Med henblik på at identificere den kreds af personer, der kan tegne en forening, vil det ofte være tilstrækkeligt for et pengeinstitut at indhente kopi af foreningens vedtægter og eventuelt seneste generalforsamlingsreferat.

Hvidvaskloven giver således mulighed for, at pengeinstituttet på baggrund af en risikovurdering kan stille lempeligere krav til omfanget af den dokumentation, der indhentes i forbindelse med kundelegitimationen. Dette gælder bl.a. i forhold til lavrisikokunder, hvilket netop foreninger ofte må antages at være. Omvendt kan der også forestilles foreninger, hvor risikoen vurderes at være relativ høj. Det er pengeinstitutterne selv, som på grundlag af deres risikovurdering fastlægger sine legitimationsprocedurer.

Hvidvasklovens krav om kundelegitimation bygger på fælles europæiske regler, som findes i 3. hvidvaskdirektiv. Dette direktiv rummer ikke mulighed for helt at undtage små foreninger fra kravet om legitimation ved at sætte en nedre grænse for registrering.

Jeg kan dog oplyse, at der i EU i øjeblikket pågår forhandlinger omkring forslag til et nyt 4. hvidvaskdirektiv. Det er et centralt element i direktivet, at der i endnu højere grad end tidligere gives plads til risikobaserede legitimationsregler, hvilket bør medføre lettere procedure for lavrisikokunder.